

Hvorfor da stille de store Fordringer til os for at blive delagtige i borgerlige og politiske Rettigheder og Forpligtelser?

Jeg kan forsikre den ærede Redaktion om, at den *saakaldte Kvindevalgretsforening* er en Forening, som har det alvorlige Forsæt, at vedblive med at arbejde til vi Kvinder faa baade den politiske og kommunale Valgret, at den ikke er imaginær, men den rene Virkelighed.

Man kan dog i Sandhed ikke nægte, at Mændene har holdt tusinder af politiske og kommunale Møder. Vi Kvinder er meget lærvillige, og vi har nu lært dette ret godt af Mændene, at har man noget paa Hjærtet som man vil have ført frem, saa holder man Møder, og jeg vil sige som Præsten sagde, da man spurgte ham, hvorfor han holdt den samme Prædiken om igen, at han endnu ikke havde set Virkningen af den. Kvindevalgretsforeningen er nylik kommen til Verden, om den vil komme til at holde »hundreder af Møder« for den ser Virkningen af disse, vil Tiden vise.

Line Luplau, f. Monrad.
Formand for Kvindevalgretsforeningen.

Brev paa Sølvbryllupsdagen fra en taknemlig Hustru til sin Ægteherre.

Elskede Husbond!

Paa denne højtidelige Dag føler jeg Trang til at sige dig Tak for de mange Aar, vi har levet sammen.

Allerførst Tak, fordi du giftede dig med mig, du befriede mig derved fra det lidet misundelsesværdige Lod at blive en gammel overflødig Tante i min Broders Hus. Tak, fordi du saa uegennyttig tog alle de mange Bryderier fra mine Skuldre med mine Arvesager og saa anvendte Pengene saa smukt uden at besvære mig med at gennemse Regnskaberne.

Jeg var, den Gang vi havde Bryllup, lige ved at blive myndig og skulde altsaa havt en Væрге, du blev min Væрге, og jeg slap for Ansvar for Kassen, *den fælles Kasse*, som jeg godt ved, du i Følge Loven *er eneraadende over*, men som du dog ofte har spurgt mig til Raads om, naar du ønskede at give Gaver til velgørende Stiftelser, og hvorefter du trolig har givet mig Husholdningspenge, uden at kræve Regnskab derfor.

Selv min Klædedragt har du undertiden ulejliget dig med at købe til mig, for at jeg ret kunde være køn i dine Øjne.

Tak, fordi jeg har maattet føde og pleje dine Børn — vore Børn — tør jeg nok sige, her har jeg meget at takke dig for; thi ikke sandt, du husker nok vor største Strid i vort ellers saa lykkelige Samliv, da jeg helst vilde beholde vor kære, ældste Søn hjemme og selv undervise ham, hvorledes du da, du, som i Følge Loven *har Eneret over Børnene*, dog saa smukt gav dig Taalmodighed til at overtale mig til at sætte ham i en stor Skole, at han kunde blive skikket til at træde frem og konkurrere med andre unge Mænd ude i Verden. Nu viser det sig, at du ogsaa her havde Ret; næppe 24 Aar gammel har han en Stilling som kun faa andre og følger nu sin Faders Fodspor *i alle Retninger*.

Ja, du har været en god Fader i dit Hjem, ogsaa for det Hensyn, du har vist dine Børn i Ægteskabet, thi husker du, hvor taabelig jeg var, dengang vor Tjenestepige Ane — tilgiv, at jeg berører denne Sag, — da hun kom ophidset ind og fortalte, at det Barn, hun skulde føde, var dit, husker du da, hvor inderlig jeg bad dig om, at maatte tage det og opdrage det med vore andre Børn, hvor smukt du forklarede mig, at det vilde krænke vore Børn, naar de blev store, og at dit kendte og agtede Navn maatte et saadant Barn ikke løbe Verden om med. Jeg mindes saa godt, da jeg kom til at græde over dette og syntes, at du havde begaaet en Synd baade mod mig og Barnet; saa sendte du din Vens Hustru

til mig, og hun blev ved at snakke for mig, til jeg forstod, at hvis vi gifte Kvinder havde faaet et Barn med en anden Mand, saa havde det været en Dødssynd, men hos dig var det kun et elskværdigt Fejltrin, der kun gjorde dig mere interessant i Folks Øjne.

Ogsaa føler jeg Trang til at takke dig for din Omhyggelighed for Kvinderne i det hele taget, da du i Rigsdagen saa kont talte imod de vilde Fremskridtsideer, der vil, at Kvinden skal have Valgret og Valgbarhed. Ideer, som fuldkommen vil ødelægge vore svage, smaa Hjærner og sætte Splid ind i vore fredelige Hjem; hvor var jeg stolt af dig, da jeg sad der i Damelogen og saa dig staa dernede i Salen med det smukt graasprængte Haar og tale beskyttende og ømt for Kvinden, du har bevaret hele din Ridderlighed, skønt du ikke er ung længer, ogsaa din Agtelse for Ægteskabets Hellighed, at ikke Børn af de løse Forbindelser skal bære Faderens Navn, at det vilde krænke den ægteviiede Hustru, heller ikke det glemmer jeg.

Ja, sikkerlig, der er paa denne Dag meget at takke dig for, naar jeg tænker paa de første ti Aar af vort Liv, hvor ogsaa jeg flere Gange gjorde Oprør mod den Tanke, at Manden saa udelukkende skulde afgøre alle Sager, leje Lejlighed, bestemme Børnenes Skole o. s. v., endskønt jeg vidste, at Manden dog er Hververen og *er ikke pligtig at give Hustruen mere end det nødvendige til Livets Ophold*, — og du, som gav mig Forøringer, Theaterbilletter og Fornøjelser, ganske vist naar du havde Tid og Lyst, husker du, at jeg alligevel var utaknemmelig og mente, at Hustruen ogsaa maatte tage Bestemmelse; men saa kom min lange Sygdom, da du talte til mig om, at det var Guds Orden, at den højeste Kvindelighed var, at tie og lide. Saa blev mit Hjærte stille, og nu tager jeg alt som Naade af din Haand. Endnu engang Tak, fordi du saa fuldkommen har været *mit Hoved*, derved har jeg kunnet opspare en uhyre Masse Tankearbejde, som nu kan komme Efterslægten til Gode.

Din

taknemmelige Hustru.

Møder.

Kvindevalgretsforeningen afholdt Møde den 27. September, hvor Fru *Luplau* gav Meddelelse om Virksomheden. Hun meddelte, at man ved Bladartikler i Provinserne havde søgt at vække Deltagelse for Sagen og opfordre Landbostanden til at danne Kredse. I Smørum, Maaløv Station, var af *Johanne Petersen* dannet en Kreds paa 16 Medlemmer.

Tillige var man bleven enig om paa Valgdagen at interpellere Kandidaterne om, hvorledes de stiller sig til Kvindernes politiske og kommunale Valgret.

Derefter gav Hr. *Bajer* Meddelelser fra Kvindekongresserne i Paris.

Til Slutning rejstes en Diskussion om den heldigste Maade at agitere paa for denne Sag. *Johanne Meyer* foreslog Protestmøder rundt om i Landet paa Grundlovsdagen, motiveret ved Nødvendigheden af, at Grundloven maatte ændres, om Kvinderne skulde ind, og at det maa synes latterligt at fejre den Grundlov, som om den giver almindelig Valgret, naar den udelukker Halvdelen af Menneskene.

Er Par Mænd mente det smukkeste og heldigste om Kvinderne foreløbig virkede i det skjulte for deres Krav.

Stemningen var imidlertid for et Protestmøde af Kvinder, om man kunde rejse et tilstrækkeligt Antal Deltagere.

Rettelse.

Nr. 19 »I en ung Piges Stambog«, 5te Vers, 3dje Linje, staar: om sent eller aldrig; læs: om sent eller tidlig.